

[Madsen-Mygdal.]

Side Krisehjælp til det nødstedte Landbrug og paa den anden Side Indkøb af Jord til Udstykning. Det er ikke saadanne to Hensyn, der skal stilles op mod hinanden. Forholdene er af den Beskaffenhed i de Egne, her er Tale om, at der først og fremmest trænges baade til Køb og Salg af Jord til Arrondering af Jorden, saaledes at der tilvebringes samlede Ejendomme, og det er ganske givet, at den Lov om Opkøb af Jord i Sønderjylland ogsaa havde til Formaal at bidrage til, at man kunde tage Jord fra nogle Ejendomme og lægge hen til andre Ejendomme, hvor den var bedre anvendelig, og samtidig tage Jord fra til Udstykning. Jeg tror meget vel, at disse Formaal lader sig forene, og dette var ogsaa Hensigten med den Lov, jeg havde den Ære at fremsætte Forslag til, og som ogsaa blev vedtaget her i Rigsdagen.

Selvfølgelig har det ærede Medlem Ret i, at der skal ikke betales Overpris for Jorden, men man kan jo ogsaa gaa over til den modsatte Yderlighed i Kraft af den Stilling, som Staten i Øjeblikket har som som eneste Køber, som kontant Køber, saaledes at der bliver Tale om, at man betaler en Underpris. Jeg tror, at alle rimelige Hensyn meget vel kunde iagttages her, men jeg indrømmer, at skal det ske, er denne Opgave saa vanskelig og stor, at dette kræver en stor personlig Indsats, og jeg kan ikke undlade at sige til Hr. Niels Frederiksen, — og det vil han give mig Ret i —, at Forudsætningen for denne Lovs Gennemførelse var jo for det første den, at der ved selve Lovens skulde træffes Bestemmelser om, hvorledes Udstykningen skulde foregaa. Og det er ikke saaledes, som den højtærede Landbrugsminister har sagt i Dag, at naar der ingen Lov er, udstykker vi efter 4. Oktober-Loven. Det siger Ministeren, men nogen Lovhjemmel i saa Henseende har han ikke, 4. Oktober-Loven har sin Begrænsning og angaar i Virkeligheden slet ikke Udstykningen i Sønderjylland. Det var den ene Forudsætning. Den anden Forudsætning var den, at da det Arbejde var saa stort og omfattende, vilde det kræve en Mands hele Indsats, og selv om jeg, hvad det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen meget vel ved, paaskønner den Virksomhed, som han gennem en Aarrække har udført, og som jeg haaber han vil udføre i Fremtiden, vil jeg dog henstille til ham ikke at tage altfor let paa den Kritik, der er fremført fra sønderjydske Side; den er ikke i alle Maader uberettiget.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen

(Forsinge)⁸ kunde ikke forstaa, hvorledes jeg kan gaa imod denne Bevilling paa 3½ Mill. Kr. til Udstykning efter 4. Oktober-Loven, naar jeg tidligere Gang paa Gang, som han udtalte sig, har søgt Rigsdagens Samtykke enten ved særlig Lov eller ved Forespørgsel til de to Finansudvalg om Bevillinger til Udstykning af Jord i saa Henseende. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at han maa sætte sig lidt bedre ind i Forholdene. Hver Gang jeg er gaaet til Rigsdagen, har det været efter Aftale mellem samtlige Partier, der har altsaa været Enighed om det paa Forhaand, og Formaalet har været, medens vi stod midt i denne Udstykning, at tilvejebringe Mulighed for at faa den Udstykningsmetode prøvet ogsaa i saadanne Egne, hvor der ikke findes Lens- og Stamhusjord. Men det, der foreligger nu, er dette, at Regeringspartierne ønsker fastlagt, at Jordfondens Renter skal anvendes til Indkøb af Jord, som Staten aldrig maa sælge, og som altid skal gives bort i Fæste. Og det ærede Medlem Hr. Hans Hansen har ganske Ret i, at det Øjeblik, Rigsdagen gaar ind for det, er der fri Bane til at kunne fortsætte Aar efter Aar med Millionbeløb, indtil den sidste danske Bondejord er ovre i Fæste igen. Derfor er det et meget vigtigt Spørgsmaal, og der er stor Forskel mellem de Bevillinger, det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) nævnte, og det, der her foreligger.

Det ærede Medlem kan saa sige, at hvis vi ikke faar en Jordlovgivning nu, er Ansvarret vort, som stemmer imod. Ja man kan sagtens kaste frem og tilbage med Ansvarret. Jeg skal kun dertil sige, at det er første Gang, vi har en Landbrugsminister, der ikke er i Stand til at tilvejebringe Enighed i saa Henseende, og jeg tror, at naar vi lægger det frem for Befolkningen: der er fri Bane i Dag for en Jordlovgivning saa vidtgaaende, som vi ikke har set den før, der er fri Bane i Dag, hvis man blot vil stille Ungdommen frit og give den lige Vilkaar ved Valget —, saa tror jeg, de, der modsætter sig dette, vil faa Ansvarret, og de har i Virkeligheden ogsaa Ansvarret.

Ulrich: Jeg udtaler min Tilfredshed med at have faaet de Erklæringer, som er fremkommet fra den højtærede Landbrugsminister og fra det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen angaaende de af mig berørte Forhold vedrørende Udstykningen i Sønderjylland. Disse Svar var, saaledes som jeg havde ventet, de vilde blive, og jeg for min Part maa erkende, at det forekommer mig, at saavel den højtærede Minister som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har handlet ganske i Overensstemmelse med